

DE CHRISTEN/KERK HEEFT EEN IMAGOPROBLEEM

Ik merk om me heen dat mensen een hele ijsberg aan (voor)oordelen over christenen hebben. Sommige gedachten zijn misschien pijnlijk dicht bij de waarheid en daarom zo hardnekkig. Ik heb er een artikel/bijbelstudie over geschreven. Eventueel is deze studie ook als toespraak te bekijken. [Klik dan hier](#). (toespraak vanaf 17 minuten)

1. Ze hebben altijd gelijk (of dat denken ze) – ze zijn dus betweterig
2. Ze vinden hun geloof beter dan dat van andere oprechte gelovigen – ze zijn dus arrogant
3. Ze blijven maar pushen om anderen hun geloof op te dringen – ze zijn dus drammerig
4. Ze kunnen niet luisteren – ze zijn dus ongeïnteresseerd
5. Ze hebben hun mening over anderen snel klaar – ze zijn dus veroordelend
6. Hun leven is meestal niet in overeenstemming met hun theorie – ze zijn dus schijnheilig/hypocriet
7. Door de eeuwen heen hebben ze anderen onderdrukt – ze zijn dus gevaarlijk

Dit zijn zomaar een aantal labels over christenen.

Betweterig, Arrogant, Drammerig, Ongeïnteresseerd, Veroordelend, Schijnheilig, Gevaarlijk. Het nare is; deze labels zijn niet vanzelf ontstaan. Vele mensen hebben wel een ervaring met spontaan, levend, authentiek geloof dat werd omgezet in systeem. En als mensen eenmaal leven in en volgens het systeem krijgen ze een enorme neiging om anderen er ook in te trekken. Haast elke wereldse organisatie wil toch groeien. Invloed hebben. Macht vergroten. En laat dit nou net zijn waar de meeste mensen tegenwoordig allergisch voor zijn. Laat me! Ik ben op mijn vierkante meter een vorst!

Voet tussen de deur

Toen mijn moeder mijn bekering van dichtbij zag, zei ze een keer ‘ik zelf zou niet voor de volle 100% voor mijn geloof willen gaan. Ik ben bang dat ik dan zo’n figuur wordt die deur langs deur moet, en dat lijkt me zo vreselijk’...

Heb je Martin gezien?

Toen ik 8 jaar geleden een keer bij Andries Knevel op tv mijn getuigenis deelde en ook open en enthousiast vertelde dat ik geloof dat Jezus’ uniek is en de enige weg tot God werd mijn schoonmoeder gebeld en gewaarschuwd. Wist ze wel dat haar toekomstige schoonzoon zo fanatiek was? Dat ik de relatie met Susanne een keer totaal onverwacht verbrak omdat ze (nog) niet (op mijn manier) geloofde in Jezus heeft ook niet veel goed gedaan. Susanne was er kapot van. Dat beeld, die ervaring met een gelovige, is moeilijk weg te poetsen uit iemands herinnering.

Pas veel later is hier goed over gesproken en gelukkig is nu alles open en goed. Maar ik weet dat er zorgen zijn geweest over de manier waarop ik geloofde en anderen hierover vertelde. Ik was natuurlijk ook vrij radicaal en heb zo’n beetje alle fouten van een beginnende christen wel gemaakt. Ik ging voluit elke discussie in, wilde mensen overtuigen, wist van geen ophouden, had geen geduld om mensen hun eigen zoektocht te gunnen. Dacht dat mijn persoonlijke ervaring voor iedereen nodig was. Etc. Ik bedoelde het oprecht goed. Er was echt veel aan het veranderen in mijn leven. Ik geloof nog steeds dat God in mijn leven had ingegrepen en me op dit pad van ‘verkondiging’ had gezet. Maar er was nog teveel MARTIN en te weinig JEZUS in de manier waarop ik mensen tegemoet ging.

MARTIN OP MISSIE VOOR JEZUS

Want MARTIN was op een missie voor Jezus. Zo snel als mensen op een missie gaan. Zelfs op missie om de meest glorieuze, levende figuur in de hemel en op aarde te dienen. Zelfs als ze het heel goed bedoelen, het gaat vaak mis.

Even een voorbeeld uit de Bijbel waar ik aan moet denken. Hier is Jezus op weg, samen met zijn leerlingen. Ze gaan richting Jeruzalem. Jezus weet dat Hij zal sterven. Hij heeft vlak hiervoor aan zijn leerlingen uitgelegd dat dit nodig is, maar dat Hij ook weer zal opstaan. Waarschijnlijk hebben de leerlingen Hem serieus aangekeken en begrijpend geknikt (of ze het nou wel of niet ten diepste begrepen). En dan volgt er dit moment:

Op weg naar Jeruzalem 51 Toen de tijd naderde dat Jezus van de aarde zou worden weggenomen, ging hij vastberaden op weg naar Jeruzalem. 52 Hij stuurde boden voor zich uit. In een Samaritaans dorp, waar ze kwamen om zijn komst voor te bereiden, 53 wilden de dorpingen hem niet ontvangen, omdat Jeruzalem het doel van zijn reis was. 54 Toen de leerlingen Jakobus en Johannes merkten dat Jezus niet welkom was, vroegen ze: 'Heer, wilt u dat wij vuur uit de hemel afroepen dat hen zal verteren?' 55 Maar hij draaide zich naar hen om en wees hen streng terecht. 56 Ze gingen verder naar een ander dorp.

Wat miste hier nou in de reactie van Jakobus en Johannes? Waarom was Jezus zo streng? Omdat de liefde voor de mensen mistte. Er was geen begrip, geen verplaatsen in hun achtergrond (ze hadden toch kunnen begrijpen waarom Samaritanen moeite hadden met een reiziger op weg naar Jeruzalem). Deze mensen deden moeilijk. Stonden in de weg. En dat ze met vuur een einde willen maken aan dit 'probleem' is wel heel radicaal. Jezus maakt er snel korte metten mee.

OVER JEZUS WERD OOK GEPRAAT

Over Jezus werd ook een boel gepraat. Door vriend en vijand. De betweterige en veroordelende religieuzen van Jezus' tijd deden hun best om Hem te vangen op woorden. Hem klem te zetten. Zwart te maken. Te isoleren. In onze tijd zouden we zeggen Hem 'demoniseren'. Ze konden deze man, deze Jezus niet sturen of begrijpen. Hij was vrij en deelde leven uit. Dat was voor religeuzen moeilijk te begrijpen, en nog steeds trouwens..

Hij stond voor leven. Hij genas zieken. Vergaf mensen hun fouten en bleef van ze houden. Ging om met verschoppelingen. Hij nam het op voor zwakken. Ja, hij was ook duidelijk en wond geen doekjes om zijn boodschap. Ik ben de waarheid. Ik ben het licht voor de wereld. Ik ben de Weg tot God. Ik ben de goede Herder. Ik ben de deur. Ik ben... Maar de boodschap kwam aan omdat alles in Hem de boodschap WAS. De Bijbel zegt over Jezus, het klinkt een beetje poëtisch, luister naar deze woorden uit Kolossenzen 1:15

15 Beeld van God, de onzichtbare, is hij, eerstgeborene van heel de schepping: 16 in hem is alles geschapen, alles in de hemel en alles op aarde, het zichtbare en het onzichtbare,

vorsten en heersers, machten en krachten,

alles is door hem en voor hem geschapen.

17 Hij bestaat vóór alles en alles bestaat in hem.

18 Hij is het hoofd van het lichaam, de kerk.

Oorsprong is hij,

eerstgeborene van de doden,

om in alles de eerste te zijn:

19 in hem heeft heel de volheid willen wonen

20 en door hem en voor hem alles met zich willen verzoenen,

alles op aarde en alles in de hemel,

door vrede te brengen met zijn bloed aan het kruis.

Omdat Jezus God was, was Hij zo aantrekkelijk voor velen en zo afstotelijk voor mensen die niet tegen Gods leven en licht bestand waren. Typisch dat het vooral de religieuzen waren met al hun vaste patronen, wetten, veroordeling, buitenkant en macht die struikelden over Jezus. Jezus gaf om mensen. Jezus gaf leven, vrijheid, waarheid aan mensen. Uiteindelijk ging zijn liefde zo ver dat Hij zichzelf tot in de dood gaf om mensenkinderen opnieuw Gods Kinderen te maken. Zijn liefde wordt in de Bijbel Agape Liefde genoemd. Dat is gevende liefde. Deze liefde blijft komen, ook al komt er niets voor terug.

Maar christenen zijn toch geen Jezus? Ze zijn mensen. Die iets voor Jezus willen doen. Dat is belangrijk om te beseffen. Wij zijn en blijven onvolmaakte mensen. We kunnen niet los van Gods leiding, als kleine zelfstandigen, anderen 'bekeren'. We hebben zijn liefde nodig. Zijn innerlijke kracht in ons. Zijn wijsheid, geduld, vergeving, rust... Anders gaat het onherroepelijk mis. Een mooie uitspraak vind ik: 'people don't care how much you know, untill they know how much you care'. Door zelf dicht bij God te leven. De bijbel te lezen. Te bidden. Te groeien in geloof (en dat uit zich in liefde die groeit). Dan komt er vanzelf beweging in onze omgeving. Dan gaan dingen 'vloeien' en is de stroefheid van onze menselijke inzet een stuk minder beperkend.

22 Maar de vrucht van de Geest is liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, 23 zachtmoedigheid en zelfbeheersing. Er is geen wet die daar iets tegen heeft. 24 Wie Christus Jezus toebehoort, heeft zijn eigen natuur met alle hartstocht en begeerte aan het kruis geslagen. 25 Wanneer de Geest ons leven leidt, laten we dan ook de richting volgen die de Geest ons wijst. 26 Laten we elkaar niet uit eigenwaan de voet dwarszetten en elkaar geen kwaad hart toedragen